

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Calixto papa [et] martyre. Cap[itulum]. Ixij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense octobris occurrentibus. Fo. ccliij

philus ergo abnegationē fecit: et chirographū scribens diabolo tradidit. Reuersus aut̄ mox die sequenti ab episcopo accerfitur: et expulso emulo in officium remittitur: et ultra q̄ prius honoratur. ¶ Post dies autem aliquot theophilus resipiscere cepit: et peccatum suum defensio p̄ dies. Et matrē misericordie inuocauit. Quibus elapsis gloriosa regina eidē nocte mea apparuit: et eisdem salutem spopondit: tpm tamen: ut adhuc oratione persistet et admonuit. Quod cū ille fecisset: post tridū iterum eisdem virgo beata cum splēdo nimo astitit: et eius peccatum ei dimissum a deo nūc iauit. Cum autem ipse p̄o chirographō confecto nīmum anfiaretur: de sequenti del genitrix eidē in somnis apparuit: et chirographum supra eius pectus dimisit: quod ille excitatus inueniens ad episcopum celebrante accessit: et corā omni populo peccatum suū confitens: cuncta visa: et gesta narravit: eiusq; chirographum cunctis ostēdit: qui ex luce a virgine contracta facie: ut sol resplendere visus fuit: et in codem loco per tridū in oratione perseverauit. Tunc sequentiam illam composuit Ave maria grata plena dñs tecū h̄go serena. In qua et de seipso: et de eius miraculo mentionem facit: et elapsis tridib; diebus ad xp̄m migravit. In culis transiit audire sunt voces angelicæ concinnetes. Sepulcrusq; est in ecclesia clīcie: per quem deus multa miracula ostendit.

¶ De sanctis faustino sanuario et martiale martyribus. Cap. lxi.

Fianuarij martialis martyres in hypaniis clūstare corduba pas-
si sunt: qui primo equum pēna cruciati: deinde superciliis excoecati: auribus quoq; et naribus precisis: dēcib; etiā superioribus euulsi: ad ultimum ignis passio- ne gloriosum martyriū consumauerunt: tertio idus octobris: ut ait adō in martylogio suo.

¶ De sancto Lalixto papa et martyre. Cap. lxiij.

Lalixto pa- pa et martyris hu- lis noīs primū natione romanū ex patre demerito de regione vrbis rauennatis Zephirino romano p̄oifici in ep̄aru suc- cessit: et sedit annos. v. mēses duos: dies. Et sic constituit le- sum dñe sabbati ter in an-

no fieri: frumentis vīni: et olei sūm prophetā. Ad huc quoq; luxa. iiiij. anni tpa. liii. indixit omni ecclēsie ūlunia. p̄imū vernalē. secundū estiuale. terciū autūnale. quarū h̄yemale. In quibus etiam precepit ordinatiōes fieri: q̄ nec ip̄e: nec aliis quilibet romanorū p̄oifici a beati petri: v̄s ad sancti silvestri tpa legatur celebrasse ordinariones: nisi in mente decembrib;. Hic idem prohibuit: ut in accusatione presbyterorū infames et suspecti et int̄imi non susciperent. Eos vero hereticos nominauit: qui dicunt sacerdotes post lapsum si dignam egerint penitentiā: non posse ad christinos redire honores. Hic fecit ecclēsia sc̄re marie trās tyberim: et cimiteriū i via apia cōstruxit: quod suo nōte vocatur cimiteriū calixti ad catacumbas: vbi q̄plurima multitudine martyrum sepulta est. Huius tēpore imperante alexandro: pars eminentior captiolij dūiū incendio concremata est: et sinistra manus aurea idoli louts fūlinic liquefacta est. Tunc sacerdotes ad imperatorem venerunt: petentes ut dī irati sacrificijs placarentur. Dum ergo offerant celo sereno manūe iouis: repente dūiū fulmine quatuor sacerdotes idolorū mortui sunt: et ara iouis cōcremata est: et sol obscuratus est: ita ut populus fugeret extra muros. Cum autem palmatius consul audieret: q̄ Las- listus cum suis clericis: et multis christianis trans tyberim laritaret: rogauit imperatorem: ut christiani per quos hoc malum ciuitati con- siderat: ad purgationem vrbis penitus deleretur. Quis dum de mandato imperatoris cum milib; trans tyberim properasset: ut calepodium presbyterorum cum alijs christianis comprehendenderet decem milites: qui domum intrauerant excederūt sunt. Quod alexander conspiciens: iussit omnem populum p̄o liberatione militum deo mercurio immolare. Sed cum vna ex virginibus pagano: um arrepta a demonio deum christianorum univerunt vincum acclamaret: conuersus est palmatius consul: et cū uxore et filiis ac omni familiā numero quadraginta duo baptizati sunt a sancto Lalixto papa. Conuersus est et simplicius senator: et Felicē cum filia sua Banda: quam prefatus Palmatius a paraysi liberauit: qui omnes ab eodem pontifice baptizati: detentū sunt una cum Calepodio p̄o bytero: et ab imperatore Alexandro pariter descollati: ut hec omnia superius dicta sunt in passione calepodij et sociorū sexto idus māj. Quorum omnium corpora Lalixtus pontifex in suo cimiterio sepelit. ¶ Deinde alexander imperator calixtum papam: detentum quinq; dieb; sine cibo et potu manere fecit: deinde fustibus cesum in custodiā artissimā recludi. Eus per noctem apparen̄s beatus Calepodius martyrem in līgenti lumine: ipsum in timore domini eo fortuit. Quod cernens milies quidam nomine Privatus: qui erat viceribus plenus ad pedes

Liber

etus procidit: et pro sanitate sua exorauit. Quem cum Calixtus sacro fonte perfunderet ab omnibus vulneribus sanauit. Quod audiens alexander: iussit Calixtum per fenestram domus in qua tenebatur precipitari: corpus eius in puteum demergi: et in eo rudera cumulari. Asterritus vero presbyter corpus eius de puto eleuauit: et in cimiterio suo sepeluit pridie idus octobris. Hic fecit ordinationes quinque personem decembrium: presbyteros quindecim: diacones quatuor: episcopos per diversa loca numero nouemdecim. Et cessauit episcopus dies sex.

De scro gaudetio episcoporum mar. Cap. lxiiij.

Gaudentius episcopus armenensis et martyris passus est apud eandem civitatem tempore constantini imperatoris. Qui ex ciuitate ephesiensem exortus: fidei documentum cruditus: adhuc cathecuminus: ad urbem romam veniens: tempore Damasi pape: a quadam iustino presbytero sacram baptismam suscepit: et apud quandam matronam nobilem nomine ensticam hospitio se recepit. Quam adhuc gentilem: sua predicatione ad fidem christi conuerxit: et ad sanctum damasum papam adduxit: qui eam sancti fontis vnde perfudit. Damasus autem pontifex cum de origine et religione Gaudentii ab eo cunctatus audisset: cum secum accessisset: ipsumque clericum fecit: quem et in suis seruissio detinens post biennium levitam ordinavit: deinde post seppennum ad sacerdotium promovit. Qui sedula exhortatione: populo fugiter verbum domini predicabat: et miraculorum gloria clarescebat. Nam quidam miles romanus nomine Larsensus a diabolo obsessus est: clamante demone per os eius: quoniam filius Gaudentius presbyter veniret: inde nunquam discederet. Gaudentius ergo de mandato pape pro eo missarum solennia celebravit: deinde sacram eucharistiam viro offerens demonem ab eo in fumi specie elecit. Quo miraculo multi paganorum conuersi sunt. Cum autem armenensis episcopus defunctus esset: et populus ipsius urbis ad papam pro petendo pontifice accessisset. Damasus gaudentium episcopum consecravit: et Arminium in pastorem cum populo destinavit. Qui primum ad ciuitatem: que Martiana dicebatur adueniens diebus decem: ibidem moram traxit: et populum multum ibidem existentem in fide christi eruditus: quem miles gentilis: qui duduim egrotus in lecto iacuerat: eius fama comperta: ad se ingredi fecit: et ut se ab infirmitate illa cura-

Monus

ret humilliter supplicauit. Sanctus autem episcopus orationem premisit: et militem manus tenens de cubili sanum erexit: conuersumq; ad dominum cum coniuge et filiis: ac servis viginti tres numero baptizauit. Post hec ex ipsa civitate discedens arminium deuenit. Et dum esset in itinere socijs vino carentibus: et nimis um sicut in aquam in vinum conuertit: et comitibus propinavit. Ingresso autem ciuitate occurrerit illi omnis populus cum multitudine languentium diversis egreditur inibus oppressorum: quos oes continuo in christi noce sanos effecit. Sed qui primum in ipsa urbe missam celebravit: mox idolii martis in medio adiutorio positum cecidit: et contractu est: ceteraque simulachra in diversis locis posita similliter coruerunt. Quo miraculo multi getitulum ad christum conuersi sunt. Quedam neptis eufitice predicta que gaudentium hospitio rome suscepit a demonio vexata ad beatum gaudentium arminium adducta: et ab eodem est continuo liberata. Hic sanctus vir sua predicatione armeniem populum ad fidem christi perduxit: multis ecclesiis construxit et dedicauit: multisque presbyteros et aliorum ordinum clericos ordinauit. Inter quos leonem presbyterum et martyrum diaconum viros sanctos: qui de dalmatia illuc venerant consecravit: ut dictum est supra in gestis Martini confessoris pridie non. septembris. Post hec cum de mandato constantini imperatoris apud arminium ciuitatem: concilium episcoporum congregari esset: multis arrani fulti preudio angusti: pauci vero episcopi catholici conuenissent. Gaudentius pro defensione catholice fideliter viriliter resistit: sed quia eis omnino se obuicare non posse vidit: eorum resolute cessit: et cum sanctis rhophilio poplisiensi et mercuriali liliensi episcopis: nocte liuiam clausi destine properauit. Post discessum vero arriorum: ad sedem suam rediit: et convocata synodo catholiscorum: que ab arrianis decreta fuerant reuocavit. Quendam quoque Martianum presbyterum hereticum: nolemem ad ecclesie unitatem reuerti damnauit: et de ecclesia cecidit. Quod audiens Martianum proconsul: qui dicit Martianus presbyteri propinquus erat: episcopum durius increpauit: et multis contumis exprobans: mortis et iniurias intentauit. Quem motu malignus spiritus inuasit et durissime vexare cepit. Lutus rei causa milites pro consulis gauderium detestantes: ipsum mane ante solis ortum clanculum orantem comprehendebant: et quasi in ultione domini sui extra portam vincum eduxerunt: et tandem fustibus et lapidisbus turuerunt: donec ipse in domo comedens: et pro ipsis etiam persecutoribus exortus spiritu exhalauit pridie idus octobris. Luius corpus in loco qui dicitur ad lacum in foneam maiorem proiecerunt: terra illud ac lapidisbus